

CZURYŁO (12) *sb m*

sg *N* czuryło (5). ◇ *G* Czuryła (2). ◇ *A* czuryła (1). ◇ *pl N* Czuryłowie (3). ◇ *G* czurył(o)w (1).

Sł stp brak, Cn notuje w innym znaczeniu, Linde XVI – XVIII w.

1. *n-pers* (9) :

a. *Ruska wersja imienia Cyryla, apostoła Słowian* (2) : Gdzież pothym tenże Cirillus z Methodiulfem (albo po popółku [!] Czuryło z Macudą) po śmierci ich byli pogrzebieni. *MiechGlab* 28; TEgo czału [...] przyfzli do Słowieńskich ziem dwa mężowie Krześciánicy/ ieden Słowak Czuryło/ a drugi Grek Metodius *BielKron* 343.

b. *Prawdopodobnie imię bohatera staroruskich bylin* (1) : CZuryło iákiś gámrat/ był ławny w Kiyowie/ Lecż zda mi fie nie iego/ to dziś potomkowie. *RejZwierz* 65v.

c. *Nazwisko* (6) : *RejZwierz* 65v, aa2; Marćin Czuryło Rotmiftr. *PaprPan* M2v; Z dawná łą tákiey ławy w Polfcze Czuryłowie/ Iákiey nigdy nie mieli Kártáginčzykowie. *PaprPan* M2v, M2v; [pieczęci są zawieszane] Sándkoná z Sennowá Przemysłfkiégo/ Czuryłá z Stoíaniec Hálickiégo *SarnStat* 1083.

2. *Wytworniś; uwodziciel; grach, gamrat* (3) : Pátrzayże iák fię ftróy on czuryło młody: [...] Oftrzy wáśik: vczy fię mrugáć na vczynne Pánie młode *KlonWor* 58, 60.

Wyrażenie: »czuryło jurny« (1): Ach coż tákich Pokrzywek y Grzywaczów durnych: Ktorzy cudzołożnikow y Czuryłow iurnych Bękártý podrzucone grzeią/ karmią/piefzczą *KlonWor* 61.

Synonimy: 2. *gach, gamrat.*